

יום ב', כ"ג בסיון תשס"ט (15 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

Isidor Feinstein Stone ([December 24, 1907](#) – [June 18, 1989](#); (ט"ו בסיון תשמ"ט) born **Isidor Feinstein**, better known as **I.F. Stone** and **Izzy Stone**) was an [iconoclastic American investigative journalist](#).^{[1][2]} He is best remembered for his self-published *I.F. Stone's Weekly*. At its peak in the 1960s, it had a circulation of about 70,000,^[3] but was regarded as very influential. In fact, *The Weekly* was ranked 16th in a poll of his fellow journalists of "The Top 100 Works of Journalism in the United States in the 20th Century".^[4]

י. פ. סטוןאיזידור פיינשטיין סטון הידוע אף כ"י. פ. סטון" (24 בדצמבר 1907 - 18 ביוני 1989), היה עיתונאי חוקר אמריקני, שכתב מספר ספרים, ביניהם ספרים העוסקים בהעפלה ובציונות. סטון ידוע במיוחד בשל עיתונו, שיצא בהוצאה עצמית, "שבועון י. פ. סטון" (I.F. Stone's Weekly), אשר בשיאו בשנות ה-60 היה בעל תפוצה של 70,000 עותקים, ונחשב לבעל השפעה רבה.

חייו והקריירה שלו
סטון נולד בפילדלפיה כ"איזידור פיינשטיין". הוריו היו מהגרים יהודים מרוסיה בעלי חנות בניו ג'רזי. עוד בעודו תלמיד תיכון בעיירה הדונפילד בניו ג'רזי, פרסם סטון עיתון משלו. לאחר שהתחיל בלימודי הפילוסופיה ולא סיימם, באוניברסיטת פנסילבניה החל לעבוד כעיתונאי עבור עיתון מקומי, ה"פילדלפיה אינקוויירר". בתחילת הקריירה הושפע מג'ק לונדון, והפך לעיתונאי רדיקלי. בתחילת שנות ה-30 שימש תפקיד פעיל בהתנגדות גורמי שמאל לאדולף היטלר.

בשנת 1929 נישא לאסתר רויזמן, שלאחר מכן סייעה לו בהפצת "שבועון י. פ. סטון". הם נותרו נשואים עד מותו, והיו להם שלושה ילדים.

סטון עבר לכתוב עבור העיתון ניו יורק פוסט בשנת 1933, ובתקופה זו תמך בפרנקלין דלאנו רוזוולט ובמדיניות הניו דיל. ספרו הראשון "The Court Disposes", משנת 1937 היה ביקורת על תפקידו של בית המשפט העליון של ארצות הברית בבלימת הרפורמות של רוזוולט. בשנה זו שינה רשמית את שמו ל-י. פ. סטון, מחשש לאנטישמיות.

ב-1939 מונה סטון לעורך המגזין "האומה" (The Nation). בשנת 1941 פרסם ספר בשם "העסקים כרגיל" בו תקף את אי מוכנותה של ארצות הברית למלחמה.

בשנת 1946 הצטרף להפלגת אוניית המעפילים ביריה, אשר נשאה על סיפונה כאלף מעפילים שיצאו ממרסיי לארץ ישראל. האונייה נתפסה על ידי משחתת בריטית ב-29 ביוני

"כָּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כִּן רָאִינוּ-- בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בָּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֶנָּה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ג בסיון תשס"ט (15 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

1946 ונגררה לחיפה. שם נעצרו המעפילים וצוות האוניה. האוניה הייתה צפופה, והתנאים ההיגייניים וההומניטריים בה היו גרועים. סטון תיעד את מסעה של האוניה, ואת מעצר המעפילים בספר בשם "בדרך המחתרת לפלסטינה" (Underground to Palestine), שיצא בארצות הברית בשנת 1946 בו הביע אהדה למפעל העלייה ולמפעל הציוני. עם הקמת מדינת ישראל היה סטון בין המברכים על הקמתה, אך במהלך שנות ה-60 הפך לאוהד של התנועה הלאומית הפלסטינית.

בשנת 1940 הצטרף סטון לעיתון הפרוגרסיבי "PM". העיתון חדל מלהופיע ב-1948 וסטון המשיך לפעול בעיתונים בעלי קו דומה כגון ה"ניו יורק סטאר" ו"הדיילי קומפס". בשנת 1952 פרסם ספר בשם "ההיסטוריה החבויה של מלחמת קוריאה" בו מתח ביקורת על מדיניות ארצות הברית, טען כי דרום קוריאה היא שיזמה את המלחמה, וכי ארצות הברית נענתה לכך מתוך רצון.

בשנת 1953 החל בהוצאת שבועון "שבועון י. פ. סטון". במהלך השנים בהם יצא השבועון יצא סטון במסע כנגד הסנטור ג'וזף מקארתי, כנגד אפלייה גזעית בארצות הברית, וכנגד מעורבות ארצות הברית במלחמת וייטנאם. ב-1971 חדל מלהפיץ העיתון בשל בריאותו. לאחר פרישתו למד את השפה היוונית העתיקה, וכתב ספר על משפטו של סוקרטס בו טען כי סוקרטס רצה להיות נידון למוות, על מנת להטיל קלון בדמוקרטיה האתונאית לה בז.

בשנת 1989 מת.

לאחר מותו של סטון עלו טענות כי שימש כסוכן של ה-ק.ג.ב., שנועד להפיץ דעות קומוניסטיות, ולהשפיע על דעת הקהל האמריקנית לטובתה של ברית המועצות והאינטרסים שלה. ישנן ראיות כי סוכנים סובייטים פנו לסטון במהלך מלחמת העולם השנייה עת הייתה ברית המועצות בעלת ברית של ארצות הברית, אך ישנו ויכוח בדבר יחסיו עם המודיעין הרוסי לאחר פגישה ראשונית זו.

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּן רְאִינוּ-- בְּעִיר-ה' צָב-אוֹת בָּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנֶנָּה עַד-עוֹלָם סֶלָה."

מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל